

„ПІСНІ, ОБПАЛЕНІ ВІЙНОЮ”

1-й учень.

Над крилами Волги,
В краю вогняному,
Підводиться стовпчик
І зірка на ньому,
Вербичка в жалобі
Стоїть, мов спокута,
Ніхто не забутий,
Ніщо не забуде.

2-й учень.

Окопи і доти
Ще зникли не всюди,
З катами рахунки
Не зведено, люди,
Пітьма Бухенвальда,
Освенцима пута,
Ніхто не забутий,
Ніщо не забуде.

3-й учень.

Не спиться ще вдовам,
Бо туга лишилась,
Для них і сьогодні
Війна не скінчилась,
Серця в них назавжди
Тривоною скуті,
Ніхто не забутий,
Ніщо не забуде.

1-й учень. Більше шестидесяти років тому Україна була звільнена від німецько-фашистських загарбників.

2-й учень. Більше шестидесяти років тому українську землю перестали топтати чоботи окупантів.

3-й учень. Більше шестидесяти років живе в людських серцях пам'ять про тих, хто в далекому 1941 році став на захист своєї Вітчизни.

1-й учень. Пісні війни... Інколи задумуєшся: за що їх так люблять і пам'ятають в народі; зберігають в пам'яті довгі роки, бережуть, як святиню? Напевне, за простоту і душевність, мелодійність і запам'ятовуваність.

2-й учень. І все ж, думається, тим, що відрізняє пісні воєнних років від інших є дивовижний оптимізм, безмежна віра в дружбу, любов, в усе краще, що є в людині, в ті ідеали, за які люди боролися, йшли на подвиг і на смерть.

3-й учень. Для тих, хто пройшов і пережив війну, ці пісні, наче позивні з тієї незабутньої далекої пори. Від найперших військових залпів і пострілів до переможного травневого салюту, через всю війну прокрокували вони в бойовому солдатському строю.

1-й учень.

Песням тех воєнних лет, поверьте!
Ми не зря от дома вдалеке,
Пели в четырех шагах от смерти
О родном, заветном огоньке.
И не зря про путь к Берлину пели —
Как он был не легок и не скор,
Песни вместе с нами постарели,
Но в строю остались до сих пор.

2-й учень.

Песни эти с нами и поныне,
Никогда нам петь не надоест.
Как на Запад шли по Украине,
И как с боем взяли город Брест.
И что помирать нам рановато,
И про тех, кто дал нам закурить
Ви спросите сами у солдата:
Мог ли он такое позабыть?

3-й учень.

Время нас, как пулеметом косит

Но меня, пока еще живой,
Песня незабытая уносит
В незабвенный лес прифронтный,
Кто-то вальс играет на баяне,
Слушаем мы, словно в забытьи...
Помните, друзья-однополчане,
Боевые спутники мои ?

1-учень

Пісня була пристрасним і натхненним організатором, вимогливим командиром, веселим солдатом, лагідною медсестрою, ніжною і люблячою матір'ю, дружиною, нареченою. Вона підбадьорювала на марші і зігривала в негоду, вселяла надію і віру.

Учень

Шановні ветерани!

Висловлюємо вам слова подяки за те, що прийшли сьогодні на наше свято. Ми, молоде покоління, даємо вам слово, що наша держава Україна завжди буде вільною і незалежною! Вклоняємось вам до землі за ваш немеркнучий подвиг! Про перемогу в Великій Вітчизняній війні прийдешні покоління будуть пам'ятати завжди!